

Genitiv singularis, nominativ pluralis og akkusativ pluralis af de slaviske *ā*-stammer

1. Indledende

I indoeuropæisk var endelserne følgende:

	ie.	førslav.			ie.	førslav.
gen. sg.	*-ah ₂ -s	> *-ās		gen. sg.	*-īah ₂ -s	> *-īās
nom. pl.	*-ah ₂ -as	> *-ās		nom. pl.	*-īah ₂ -as	> *-īās
akk. pl.	*-ah ₂ -ms	> *-āns		akk. pl.	*-īah ₂ -ms	> *-īāns

2. Den traditionelle forklaring

	sent ursl.			sent ursl.	syd	østvest
gen. sg.	> *-ā → *-y		gen. sg.	> *-īā → *-je ₂	> *-je	> *-jě
nom. pl.	> *-ā → *-y		nom. pl.	> *-īā → *-je ₂	> *-je	> *-jě
akk. pl.	> *-ū > *-y		akk. pl.	> *-īen > *-je ₂	> *-je	> *-jě

Gen. sg. og nom. pl. af de hårde og bløde stammer overtog endelsen fra akk. pl. I de hårde stammer havde man dels været vant til (?) at de tre former var identiske, dels var de tre former identiske i *i*-stammerne.

3. Alternativ forklaring

	sent ursl.			sent ursl.	syd	østvest
gen. sg.	> *-ū > *-y		gen. sg.	> *-īē	→ *-je	> *-jě
nom. pl.	> *-ū > *-y		nom. pl.	> *-īē	→ *-je	> *-jě
akk. pl.	> *-ū > *-y		akk. pl.	> *-īen	> *-je	→ *-jě

Gen. sg. og nom. pl. udviklede sig lydret til *-y i de hårde og *-jě i de bløde stammer. Akk. pl. udviklede sig lydret til *-y i de hårde og *-je i de bløde stammer. Alle slaviske sprog bevarede *-y i de hårde stammer. I de bløde stammer generaliserede sydslavisk *-je mens øst- og vestslavisk generaliserede *-jě.

En parallel til udviklingen *-ās > *-ūs > *-y er udviklingen *-as > *-us > *-b.